

ÖSSZETÖRT ÁLMOK

Itt állok egy nagy törmelékhalm előtt és próbálom könnyeimet visszafojtani. Nem! Ezt nem engedem meg – tűnjetek el! Bezárom az ajtót! Letérdelek és kezembe veszem az első törmelékdarabot. Folyton szemem elé jön ez az álom – élénken táncol az agyamban:

Feleségül akart venni – jövő tavasszal – ha összepóroltam az új házunkra való pénzt. Elképzeltem a gyermekeinket – egy lányt meg egy fiút...

**Minden
tönkrement –
az egész csak
egy hazugság!
Olyan ütött-
kopottnak érzem
magam, nagyot
csalódtam!**

Ott egy másik törmelékdarab, jól emlékszem rá! Nagyon kedves vendég volt, megígérte hogy szerez nekem jó munkát az öccsének egyik boltjában. Aztán kiderült:

az úgynevezett bolt valóban kocsmavolt. Állandóan kényszerítették, hogy vadidegen férfiakkal igyak – valahogy sikerült elmenekülnöm...

**Észreveszek egy szép kis színes
cserépdarabot és összeszorul a szívem:**

*Boldog család voltunk mi, anya, apa, kis öcsém
és én. Egyik reggel viszont apa eltűnt. Anya
azt mondta, hogy külföldre utazott és
nemsokára visszajön.
De soha nem tért
haza...*

**A töb-
bi kicsi,
színes cserép-
darab egy kislány-
nak régen eltemetett
álmaira emlékeztetnek:**

*...Ápolónő akart lenni, mint
a nagyi...családot akart
alapítani...egy jóképű férfival,
aki mindig a tenyerén hordja...
lenne háziállatuk, egy vidéki
házuk gyönyörűszép nagy
kerttel és persze egy szép ko-
csival...mindenki megcso-
dálná őket....*

**Nagyot sóhajtok és meglátok
három nagy törmelékdarabot a
sarokban, írtózom rájuk nézni:**

*Megfogadtam saját magamnak, hogy e
nyár után abbahagyom a „munkámat”
és visszatérek hazámba.*

*El akartam menni német
nyelvtanóra, beírat-
koztam és örültem hogy
végre fogok folyékonyan
németül tudni, anyu nagyon
büszke lenne rám. Talán megláto-
gatna az új munkahelyemen – egy
élelmiszerboltban...*

*Soha többé nem akar-
tam bedőlni egy vonzó férfi
mézes ígéreteinek...esküszöm,
inkább egyedül maradnék! De...mégis
itt termett egy új valaki melletttem, és
őszintén mondvá nem értem, hogy
miért maradok nála – nem
bánik jól velem...*

**Szörnyen fáj!
Bár valami
elkábítana engem,
bár egyszerűen
elmehetnék...**

Egy pillanat! Mi ez? Egy hangot hallok, halkan, szelíden szólít!

Én megértelek! Ismerem a fájdalmat, a csalódást, az összetörtséget. Magamra vettem életed összes fájdalmát.

Ez nem lehet igaz! Senki sem ért meg engem! Vége a reményeimnek, vége az álmaimnak!!!

Ebben is megértelek! Tudod, én a halált választottam, meghaltam érted a keresztfán. De nem tartott fogva a halál, feltámadtam és élek örökké.

Ki vagy? Mit akarsz tőlem?

Én Jézus vagyok! Mivel én élek, te is élni fogsz! Bizzál bennem, én nem fogok neked soha csalódást okozni!

Kedves barátnőm, kedves barátom!

Ez a rövid beszélgetés húsvétra emlékeztet minket. Sokan közülünk törmelékhalom előtt állunk, csupa összetört álmokkal, reményekkel, közben nap mint nap harcolunk túlélésünkért. Kívülről minden szépnek tűnik, de belül másképp néz ki.

Néha sebzett gyermekként érezzük magunkat – teljesen elhagyottan! Jézus elfogad minket, megbocsájtja bűneinket és újra felemel. Őnála vannak új álmok életed számára. Az ő segítségével lépcsőről lépésre átélheted, hogy álmaid megvalósulnak és egy új életed lehet. Élni fogsz!

Szeretettel a barátnőid és barátaid
Herzwerk-től